

Sygn. akt *IC 2901/13*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Różalska - Danilczuk

Protokolant: Dorota Kośla

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2014 roku w Warszawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w P.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) Zakładu (...) w W. na rzecz powoda E. Sp z o.o. w P. kwotę 996 zł

(dziewięćset dziewięćdziesiąt sześć złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 12 marca 2013r. do dnia zapłaty

2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 247 zł tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt *IC 2901/13*

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 sierpnia 2013 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. wniosła o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 996 zł wraz z ustawowymi odsetkami należnymi od dnia 12 marca 2013 r. do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 10 grudnia 2012 r. miała miejsce kolizja drogowa, wskutek której pojazd marki B. (...) o nr rej. (...) wykorzystywany przez (...) Sp. z o.o. Sp. k. w W., uległ uszkodzeniu. Sprawca zdarzenia legitymował się polisą ubezpieczeniową odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z pozwaną spółką. Wskutek uszkodzenia pojazdu poszkodowany i oddania go do warsztatu naprawczego w dniu 14 stycznia 2013 r. pozbawiony był możliwości korzystania ze środka lokomocji w okresie od dnia 14 stycznia 2013 r. do dnia 18 stycznia 2013 r. W tym okresie korzystał z pojazdu zastępczego do prowadzenia działalności gospodarczej.

W dniu 14 stycznia 2013 r. na mocy umowy cesji wierzytelności powód nabył wierzytelność – prawo do zwrotu kosztów wynajmu samochodu zastępczego przysługujące poszkodowanemu wobec pozwanego w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 10 grudnia 2012 r.

Zgodnie z wystawioną przez powoda fakturą VAT powyższa wierzytelność obejmuje kwotę 1708 zł netto, za wynajem pojazdu.

Pozwany po zgłoszeniu roszczenia w postępowaniu likwidacyjnym wypłacił przyznał powodowi część ww. sumy, zaś dochodzona kwota stanowiła pozostałą część żądania.

W dniu 2 października 2013 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym nakazał pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłacić powodowi kwotę 996 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 12 marca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 247 zł tytułem kosztów procesu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 grudnia 2012 r. miała miejsce kolizja drogowa, w której uległ uszkodzeniu pojazd marki B. (...) o nr rej. (...) wykorzystywany przez (...) Sp. z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w W. a należący do (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Sprawca zdarzenia posiadał wykupioną polisę ubezpieczenia odpowiedzialności posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartych z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. (dowód: okoliczność bezsporna).

Pojazd uszkodzonej został przyjęty do serwisu naprawczego w dniu 14 stycznia 2013 r. zaś naprawa została zakończona w dniu 18 stycznia 2013 r. (dowód: arkusz naprawy pojazdu – k. 21)

W dniu 14 stycznia 2013 r. powód zawarł z uszkodzoną spółką umowę najmu samochodu zastępczego na czas naprawy pojazdu (dowód: umowa najmu (...) nr (...) wraz z cennikiem – k. 13v – 15v). Naprawa pojazdu zakończyła się 18 stycznia 2013 r. w związku z tym czas wynajmu samochodu zastępczego wyniósł 5 dni. (dowód: arkusz naprawy pojazdu – k. 21, karta kontrolna – k. 23v). Całkowity koszt wynajmu pojazdu zastępczego został obliczony na kwotę 1.708 zł netto (dowód: faktura VAT nr (...) – k. 20v).

Integralną częścią umowy stanowiła umowa przelewu wierzytelności z dnia 14 stycznia 2013 r. na mocy której (...) Sp. z o.o. sp. k. przełała na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. swoją wierzytelność w stosunku do (...) Spółki Akcyjnej w W. – prawo do zwrotu kosztów z tytułu najmu auta zastępczego oraz wszelkie związane z tą wierzytelnością prawa, w szczególności roszczenia o zaległe odsetki (dowód: umowa cesji wierzytelności – k. 21v).

Pismem z dnia 1 marca 2013 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. wezwała (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. do zapłaty kwoty 1.708 zł, w terminie 30 dni od daty otrzymania pisma (dowód: pismo – k. 24-25).

Pozwany przyznał powodowi kwotę 712 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego (dowód: okoliczność bezsporna, potwierdzona pismem – k. 26).

Pismem z dnia 31 maja 2013 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty pozostałej części wierzytelności z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 996 zł (dowód: pismo – k. 26v-28).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności, które nie były sporne między stronami oraz dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Autentyczność przedstawionych dokumentów nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia średnich stawek za wynajem samochodów, jako nie mającą znaczenia dla rozpoznania niniejszej sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z treścią art. 415 kc, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Stosowanie zaś do art. 805 § 1 kc, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności

swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Z kolei w myśl art. 822 § 1 i § 4 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Wskazać należy, iż definicja szkody sprowadza się do ujemnych dolegliwości powstałych w wyniku czyjegós bezprawnego działania i - przy szkodzie o charakterze materialnym - dotyczy przede wszystkim uszczerbku powstałego w majątku poszkodowanego. Stosowanie do dyspozycji art. 361 kc, zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Przy czym, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone. Jak natomiast stanowi art. 363 § 1 kc, naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Z powyższego jednoznacznie wynika, że szkoda sprowadza się do ogółu dolegliwości powstałych w wyniku uszczuplenia majątku poszkodowanego.

Zdaniem Sądu, utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia niewątpliwie stanowi szkodę majątkową. Normalnym bowiem następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 kc jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego w sytuacji jego uszkodzenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

O prawie do dochodzenia w ramach odszkodowania kosztów najmu auta zastępczego – wypowiadał się wielokrotnie Sąd Najwyższy. M.in. w wyroku z dnia 8 września 2004 r. Sąd Najwyższy w sprawie IV CK 672/03 stwierdził, że za normalne następstwo zniszczenia pojazdu służącego poszkodowanemu do prowadzenia działalności gospodarczej należy uznać konieczność czasowego wynajęcia pojazdu zastępczego w celu kontynuowania tej działalności w okresie, gdy szkoda nie została jeszcze naprawiona. Postulat pełnego odszkodowania przemawia więc za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia, z tym że tylko za okres między dniem zniszczenia a dniem w którym poszkodowany może nabyć analogiczny pojazd, nie dłuższy jednak niż za czas do zapłaty odszkodowania (wyrok SN z dnia 8 września 2004 r., IV CK 672/03, LEX nr 146324).

Pozwany kwestionował swoją odpowiedzialność twierdząc, że powód nie wykazał że poszkodowany zawarł ważną umowę najmu pojazdu zastępczego. Zdaniem Sądu umowa najmu bez wątplenia była umową ważną. Umowa ta zawierała bezpośrednie odwołanie do cennika stosowanego przez powoda a zatem zawierała wszelkie niezbędne elementy wymagane dla umowy najmu przewidziane przepisami kodeksu cywilnego.

Kwestionowanie przez stronę pozwaną skuteczności dokonania cesji a w konsekwencji braku legitymacji czynnej do występowania z roszczeniem opierało się na twierdzeniu o nieważności zawartej umowy najmu. Wobec uznania przez Sąd, że umowa najmu była skutecznie zawarta argumenty pozwanego w tym zakresie uznać należy za nietrafne.

Ponadto w toku postępowania likwidacyjnego pozwany uznał legitymację czynną powoda przyznając mu odszkodowanie w kwocie niższej niż tego żądał powód. Pozwany uznał tym samym roszczenie powoda co do zasady, kwestionując jedynie wysokość należnego mu odszkodowania. W takim stanie rzeczy kwestionowanie legitymacji powoda do dochodzenia pozostałej części roszczenia uznać należało za całkowicie nieuzasadnione.

Pozwana kwestionowała również stawki najmu przyjęte przez powoda jako odbiegające od stawek rynkowych. Sąd przyjął, że poszkodowany ma prawo wyboru dowolnej oferty rynkowej będącej w zasięgu ręki. Dłużnik może kwestionować wybór kontrahenta przez poszkodowanego, musiałby jednak wykazać, że poszkodowany zachował się

przy tym nielojalnie, doprowadzając – umyślnie lub przez niedbalstwo – do powiększenia szkody. Nie było zatem potrzeby do powoływania biegłego na okoliczność ustalenia średnich stawek wynajmu pojazdu zastępczego.

Wobec powyższego uznać należało roszczenie powoda za zasadne. Wynajem pojazdu przez okres 5 dni po cenie znajdującej się w zaakceptowanym przez klienta cenniku uznać należało za uzasadnione. Wobec faktu, że poszkodowana spółka jest płatnikiem podatku VAT kwota zasadnego odszkodowania nie była powiększona o podatek VAT.

Mając na uwadze, że część odszkodowania została już przez pozwanego przyznana na rzecz powoda, dochodzenie kwoty 966 zł, jako pozostałej części odszkodowania, w ocenie Sądu była w całości uzasadniona.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i § 2 kc.

O kosztach Sądowych orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty złożyła się kwota 50 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.